

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ivlii Cæsarisi Scaligeri Epistolæ & Orationes

Scaliger, Julius Caesar

Lugduni Batavorum, 1600

Eidem. LIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70455](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70455)

petum, cum essem bellua aut fregeram, aut
 saltem ferebam, nunc humanitati redditus
 atque in ea voluntatis meæ spatis constitu-
 tis, adeo vndique eius immanitate laceratus
 sum, vt ne desperationi quidem sit relictus
 locus. Quo magis consolor meipsum po-
 tentia tua, quæ vt maxima est a fortuna, ita
 cedit humanitati, quæ cuius fortunæ po-
 test imperare. Ac de me quidem, Vallea,
 quid de te velim, tu solus iudicare pruden-
 ter potes, qui teipsum quantus sis melius
 longe nosti. Ego vero etiam pollicebor ar-
 roganter, qui quam bonus sis, scio. Meas
 igitur res nunquam non in tuto collocatas
 te sospite sperabo. At amici mei summi at-
 que incomparabilis, & viri, vt captus huma-
 nus fert, sapientis, benefici, principis (ea
 enim eius familia est, vt longe lateque ma-
 gnisque atque illustribus titulis imperet)
 dignitatem, non solum pro mea, sed etiam
 præ mea commendo. Vale.

EIDEM. LIIII.

SI vota mea amicorumque meorum va-
 luissent, non minus fortunam nostram,
 quam humanitatem tuam laudarem. Si dili-
 gentia mea quippiam potuisset, eam cum
 fortunæ

fortunæ beneficio coniunctam non minimam laudem meruisse arbitrarer. Si importuna sollicitatio superior euasisset, vitia nostra quauis virtute ducerem potiora. Profecto cum nulla ope, nullis consiliis, nulla arte, nullis profecerim deprecationibus, ut quicquam diuini illius tui extorquerem iudicii, adeo videor a Diis immortalibus destitutus, ut non solum angat meipsum memoria ac conscientia auersi Genii mei, verum etiam despectam hancce vobis magnis viris vitam mihi acerbam putem. Iam ne legat posteritas epistolas meas, quas tam frequentes, tam supplices, tam cupide, tam sperata gloria ad magnum illum Valleanam dederim. Id mihi officiet nihil. Hominem peregrinum, obscurum, animi remissi, minime omnium ambitiosi, fortasse etiam temperati interpretabuntur. At ad me tuas cum legent nullas, cui ego inexhaustas pene vigilias nuncuparim, cui obiecerim nominis mei pericula, quæ incomparabili ista virtute atque sapientia auerteres, quid dicent, quid iactabunt? Quo me vertam? Interiisse literas? intercidisse? interceptas fuisse? At tuæ, inquit, nugæ, Scaliger, nescio quibus, cur extant, amissis Valleanis illis? quid taces? quid respectas? nescis tuas locutiones illius

silentio damnatas esse? Hic quid agam miser? quæso te, consule rebus meis, neque velis committere, vt diutius pendeam animi. non torquet me mora. neque enim mora est expectantis nihil. sed illud miserrimum arbitror, non licuisse saltem perire semel voce tua, cuius vel spes ipsas omnes perpetuo ac pene fatali silentio omnibus momentis temporis interfecisti.

IO. BELLAIO CARDINALI

TITVLO SANCTÆ CÆCILIE

Domino obseruand. LV.

VTRVMQVE tua cum posset magnitudo & impellere ad scribendum, & ab ipsa etiam scribendi cogitatione deterre, quibus animus meus distractus perpetua cunctatione fluctuaret, maior fuit vis verecundiæ: donec Cruceius vir, vt scis, apud nos summæ auctoritatis ostēdit humanitatem tuam & æqualem potentiam, & meam quacunqve culpa superiorem. Quapropter antequam hoc ipsum auderem, necessarium fuit, vt, cum tui meminissem, vel te tibi vndeunque parem cognoscerem, vel mei obliuiscerer. Quanquam neque nunc quidem sibi constare sui conscium animum meum,